

# **Det Norske Baptistsamfunn**

## **Forslag til Grunnlagsdokument**

*Versjon: Klar før høring mai 2021*

## Innhold

Kapittel 1	Innledning .....	3
Kapittel 2	Baptistenes opprinnelse og utvikling .....	3
2.1	Historisk utvikling .....	3
2.2	Virksomheten de første tiårene.....	5
Kapittel 3	Baptistenes økumeniske engasjement.....	6
Kapittel 4	Baptistisk kristendomsforståelse .....	7
4.1	Kristus som Herre for den troende og for menigheten.....	7
4.2	Bibelen som autoritet .....	8
4.3	Menneskesyn.....	8
4.4	Menighetssyn .....	8
4.5	Dåp .....	10
4.6	Nattverd .....	11
Kapittel 5	Baptistene i dag .....	11
Vedlegg.....		13
A.	Kirkeordning; .....	13
B.	Uttalelse om Bibelsynet.....	14
C.	Verdigrunnlag DNB .....	15

## Kapittel 1 Innledning

Grunnlagsdokumentet har til hensikt å gi en innføring i Det Norske Baptistsamfunns selvforståelse. Med bakgrunn i sentrale historiske hendelser, teologiske ståsted og kirkesamfunnets liv, beskrives hovedtrekkene i kirkesamfunnets identitet.

Grunnlagsdokumentets formål er å gi kirkesamfunnets egne medlemmer en presentasjon av de sentrale kjernepunktene i baptistisk lære og liv. Dokumentet vil også gi en kortfattet introduksjon til kirkesamfunnets identitet til pastorer og menigheter som vurderer medlemskap i Det Norske Baptistsamfunn, og andre som søker kunnskap om kirkesamfunnet.

## Kapittel 2 Baptistenes opprinnelse og utvikling

### 2.1 Historisk utvikling

Norske baptister står i en internasjonal sammenheng med en historie som strekker seg 400 år tilbake i tid. Den baptistiske bevegelsen begynte med en gruppe separatister, en utbrytergruppe fra den anglikanske kirke på 1600-tallet i England. På denne tiden var det stor religiøs uro i Europa, noe som resulterte i den lutherske reformasjonen og andre reformasjonsbevegelser. Separatistene argumenterte for et skille mellom stat og kirke og i sin menighetsforståelse vektla de at menigheten bare skal bestå av gjenfødte troende. Deres radikale forkynnelse og praksis gjorde at de ble forfulgt og flyktet til Amsterdam som var et europeisk fristed for annerledes tenkende. Under oppholdet i Amsterdam begynte de å praktisere bekjennelsesdåp, det vil si at de kun døpte på grunnlag av den troendes egen bekjennelse. Da de vendte tilbake til England noen få år senere var denne separatistgruppen blitt til den første baptistmenigheten, etter innflytelse av blant annet anabaptismen i Mellom-Europa. I løpet av noen få tiår var det etablert en rekke baptistmenigheter på de britiske øyer, og etter forfølgelse, også i Nord Amerika. Baptismen utviklet seg etter hvert til å bli en verdensomspennende bevegelse med menigheter på alle kontinenter. Som norske baptister står vi derfor i forbindelse med en verdensomspennende familie av baptistmenigheter i nesten alle verdens land.

Det tok imidlertid lang tid før baptismen kom til Norge. Dette skyldes de politiske forhold i Norge. Frem til 1845 var ikke andre kirkesamfunn enn den lutherske statskirken tillatt. Det var først etter at Stortinget i 1845 hadde vedtatt Dissenterloven at andre kirkesamfunn

kunne etablere seg. Baptismen kom til Norge med den danske sjømannen Fredrik L. Rymker (1819 – 1884). Under sitt opphold i USA kom han i kontakt med baptister og ble en kristen. Han vendte hjem til Danmark som selger og forkynner. Med økonomisk støtte fra amerikanske baptister kom Rymker til Norge i 1857 og begynte arbeidet med å evangelisere og spre baptistisk lære i Grenlandsdistriktet. Første juledag 1858 fant den første baptistiske dåp sted i Porsgrunnselva. Året etter ble flere personer døpt. 22. april 1860 ble «Baptistmenigheden i Porsgrund og Solum» (nåværende Skien Baptistmenighet) stiftet med ni medlemmer. Dermed var den første baptistmenigheten i Norge en realitet.

Fra 1860 ble det i gjennomsnitt etablert en ny menighet hvert år frem mot 1870. Dette skjedde ikke uten motstand. Blant annet advarte prester både fra talerstolen og skriftlig mot denne nye bevegelsen, og det er eksempler på at personer ble kjeppjaget fra stedet ved utendørs dåpshandlinger.

Menighetene i de store byene fungerte som sentrum for arbeidet i distriktene. På 1870-tallet ble det stiftet flere distriktsforeninger. Etter hvert som baptismen ble en nasjonal størrelse med menigheter både i nord og sør, vokste det frem et behov for større samarbeid som kunne styrke fellesskapet. Man ønsket seg nasjonale organer hvor menighetene kunne samarbeide og støtte hverandre med evangelisering, misjonsarbeid, utdanning av pastorer og andre praktiske oppgaver.

En viktig hendelse i norsk baptisme var dermed etableringen av «De Norske Baptisters Union» i 1879. Unionen hadde til hensikt å styrke enheten mellom lokalmenighetene med felles organer og møtepunkter. Fra dette tidspunkt fikk baptistene en sentral ledelse som representerte dem nasjonalt og internasjonalt. Denne unionen, som i dag heter Det Norske Baptistsamfunn, har bidratt til en styrket samhørighet og lojalitet mellom menighetene og virket formende for en felles forståelse av baptistisk tro og praksis.

Fra 1860 frem til 1902 ble det etablert 35 menigheter. Baptistene var opptatt av å starte nye menigheter og å nå mennesker med evangeliet. I årene mellom 1910 og 1920, og utover på 1930-tallet opplevde baptismen stor vekst. Det høyeste medlemstallet var mot slutten av 1940-tallet med ca. 7500 dømte medlemmer. Fra etterkrigstiden og frem mot år 2000

opplevde kirkesamfunnet tilbakegang. Få nye menigheter ble dannet. I begynnelsen av årtusenskiftet var det 4930 medlemmer fordelt på 66 menigheter.

Fra år 2000 har det igjen vært vekst, og mange nye menigheter er blitt en del av Det Norske Baptistsamfunn. Av de nye menighetene er et stort flertall migrantmenigheter. I 2020 var det 105 menigheter med ca 6700 døpte medlemmer, medregnet barn og andre tilhørige var det ca 11 700 medlemmer. I dag er Det Norske Baptistsamfunn dermed et flerkulturelt kirkesamfunn med medlemmer fra et stort antall nasjoner.

## 2.2 Virksomheten de første tiårene

Norske baptister har drevet et omfattende misjonsarbeid fra begynnelsen av 1900-tallet. Det største misjonsarbeidet over tid har vært i Bas-Uele-regionen i Den demokratiske republikken Kongo. Flere misjonærer har tjenestegjort i landet. De har primært arbeidet i svært fattige områder med helse, utdanning og menighetsarbeid. I dag finnes det en meget livskraftig kirke på stedet som baptistsamfunnet fortsatt samarbeider tett med. Arbeidet utøves i dag av lokalbefolkningen. Fra Norge bidrar man med økonomisk støtte fra menighetene, offentlige bistandsmidler og prosjektoppfølgning i form av gjensidige besøk.

Det Norske Baptistsamfunnet har også drevet misjonsarbeid i andre land, i form av utsendte misjonærer og støtte til prosjekter. Helse, utdanning, evangelisering og menighetsarbeid har vært hovedområder for arbeidet.

Barn og ungdom har vært et viktig satsingsområde i alle lokalmenighetene. I 1922 ble det dannet en egen barne- og ungdomsorganisasjon innenfor Det Norske Baptistsamfunn. Opp gjennom årene har det vært et mangfold av grupper tilrettelagt for ulike aldre. I dag benevnes organisasjonen «Ung Baptist», og er en selvstendig organisasjon.

De Norske Baptisternes Kvinneforbund, nå Baptistkvinnene i Norge, ble stiftet i 1916. Baptistkvinnene har vært svært aktive i å støtte Det Norske Baptistsamfunns misjonsengasjement og har i tillegg hatt egne misjonsprosjekter.

Teologisk kompetanse for pastorer har hatt høy prioritet fra første stund. De første årene ble aktuelle pastorkandidater sendt til USA for å studere teologi, mens det ble arbeidet målrettet med å starte en egen utdanning i Norge. Skolen ble etablert i Oslo i 1910 under

navnet Baptistenes Misjonsskole. I 1958 flyttet den til nytt skolesenter på Stabekk, og skiftet navn til Baptistenes Teologiske Seminar. I 2009 startet et nytt kapittel i skoleutviklingen ved at Baptistenes Teologiske Seminar ble til Høyskolen for Ledelse og Teologi (HLT). Denne skolen ble etablert med Det Norske Baptistsamfunn og Pinsebevegelsen, ved Filadelfia Oslo, som likeverdige eiere.

Ved opprettelsen av et skolesenter på Stabekk ble også Holtet kristelige ungdomsskole etablert, i dag Oslofjord Folkehøgskole. Skolen tilbyr ulike kreative og samfunnsengasjerende linjetilbud.

Det Norske Baptistsamfunn tilhører en stor internasjonal kirkefamilie. Vi er medlemmer i European Baptist Federation (EBF) og Baptist World Alliance (BWA). Vårt medlemskap i EBF gjør at vi har et utstrakt samarbeid med andre europeiske baptister. Gjennom tilhørighet til BWA er vi en del av et verdensomspennende fellesskap med anslagsvis 50 millioner baptister fordelt på nærmere 250 baptistsamfunn i over 120 land. Selv om vi er en liten bevegelse i Norge, tilhører vi et av de største protestantiske kirkesamfunn i verden.

### Kapittel 3 Baptistenes økumeniske engasjement

Baptistene ser på seg selv som en del av den verdensvide kristne kirke. Vi anser at et mangfold av ulike kirkesamfunn er en berikelse for kirken. Slik har det ikke alltid vært. I lange perioder var norske baptister i konfrontasjon med andre kirkesamfunn, spesielt den lutherske statskirken. I en tid der vi kjempet for aksept og retten til egen eksistens ble vi konfronterende i møte med andre. Baptistenes egen kamp for religionsfrihet utfordret oss til selv å være imøtekommende mot andre trosfeller. Etter som tiden har gått har konfrontasjonen blitt byttet ut med dialog. Baptistene er blitt tryggere på eget ståsted og åpne for samarbeid. Dette skyldes også at de politiske forutsetningene i samfunnet har endret seg og at staten i mindre grad diskriminerer frikirker og andre trossamfunn.

Nasjonalt har baptistene engasjerte seg sterkt i det økumeniske arbeidet. Allerede da Dissentertinget, senere Norges Frikirkeråd, ble startet i 1902 var baptistene involvert. I Norges Frikirkeråd hadde baptistene flere lederposisjoner. I 2006 fusjonerte Norges Frikirkeråd med Norges Kristne Råd, som nå samler de fleste kristne tros- og livssynssamfunn. Baptistene har også her hatt lederposisjoner.

I søken etter økt forståelse kirkene imellom er baptistene aktive bidragsytere i teologiske samtaler både nasjonalt og internasjonalt. Det Norske Baptistsamfunn deltar fast i Norsk Teologisk Samtaleforum i regi av Norges Kristne Råd. Det Norske Baptistsamfunn har også gjennomført bilaterale læresamtaler. På 1980-tallet var Det Norske Baptistsamfunn i læresamtaler med Den norske kirke, og på begynnelsen av 2000-tallet med Metodistkirken i Norge. Samtalene førte til økt forståelse mellom kirkesamfunnene.

Det Norske Baptistsamfunns økumeniske holdning har også hatt konkret betydning for vårt kirkesamfunns pastorutdanning. Fra 2009 har vi samarbeidet med Pinsebevegelsen om HLT. Baptister deltar ofte på økumeniske gudstjenester, pastorer deltar i tverrkirkelige pastorsamlinger og man samarbeider om andre tverrkirkelige initiativ. Dette vil variere fra sted til sted.

## Kapittel 4 Baptistisk kristendomsforståelse

Trogrunnlaget til Det Norske Baptistsamfunn har mye til felles med alle andre kristne kirkesamfunn. Vi deler troen på den treenige Gud, som Faderen, Sønnen og Den hellige ånd. Som en del av den verdensvide kirke vil vi stille oss bak innholdet i Den apostoliske og Den nikenske trosbekjennelsen. På samme tid har den baptistiske kristendomsforståelsen noen særegenheter som er og vil være viktige for baptistene i Norge.

Nedenfor presenterer vi sentrale aspekter ved baptistisk tro og praksis.

### 4.1 Kristus som Herre for den troende og for menigheten

Sentrumet i den kristne tro, er Jesu person og gjerning. Som baptister bekjenner vi troen på at Jesus Kristus er Guds sønn og hele verdens frelser. Vi fastholder at Jesus led, døde og oppstod til vår frelse, og at han ved sin oppstandelse har seiret over synden, døden og det onde. Jesus er Gud og viser oss hvem den sanne og virkelige Gud er. Vi kan derfor ikke snakke sant og rett om Gud uten å forkynne Jesus Kristus. Som vår frelser er han også Herre. At Jesus er Herre betyr at han er autoriteten i den troendes liv, og som kristne er vi kalt til å følge han på alle områder i livet, med våre ord, handlinger, tanker og følelsesliv, i medgang og i motgang. Som Herre er Jesu budskap og lære retningsgivende for den kristne. Sentralt i Jesu budskap er kallet til omvendelse og nytt liv. Dette fører til at han, Jesus Kristus, også er menighetens autoritet. Som kristne er vi satt inn i et menighetsfellesskap hvor Kristus er autoriteten og der hans lære blir forpliktende for menighetens tro og praksis.

Bibeltekster: Joh. 17:20 - 23 og Ef. 1:17 - 23

#### 4.2 Bibelen som autoritet

[Dette kapitlet vil utdypes og sendes på høring på et senere tidspunkt, se følgeskriv til dokumentet]

#### 4.3 Menneskesyn

Ethvert menneske er skapt i Guds bilde, det vil si med en uendelig verdi. Menneskets verdi blir ikke definert av andre mennesker eller av samfunnet, men av Gud. At vi er skapt i Guds bilde gjør at menneskelivet er ukrenkelig, helt fra unnfangelse til naturlig død. Å være skapt i Guds bilde innebærer at vi er skapt til fellesskap med andre mennesker og med Gud. Mennesket er skapt med et formål, nemlig å søke mot det sanne og det gode. Derfor kan alle mennesker skille mellom rett og galt.

Alle mennesker kan respondere på Guds tiltale. Dette fører til en personlig respons på Guds kall til omvendelse og etterfølgelse. Denne personlige respons forutsetter at vi kan svare ja eller nei på Guds kall. Ingen kan tvinges til personlig tro. Derfor er det grunnleggende for baptister at samvittighetsfriheten skal gjelde alle, både dem som tror og ikke tror. Denne friheten er en følge av at mennesket er skapt av Gud med en fri vilje.

Bibelen forteller også at menneskeheten har falt i synd. På grunn av syndefallet søker vi ikke alltid å gjøre Guds vilje. Syndens konsekvens er at menneskets Guds forhold er brutt og derfor er alle mennesker avhengig av frelse.

Bibeltekster: 1. Mos. 1:27, Salme 139, Joh.1:12 - 13, Rom. 6, Rom. 12:2

#### 4.4 Menighetssyn

Et viktig trekk ved den baptistiske kristendomsforståelsen er synet på menigheten. Helt siden baptismens opprinnelse har vi fremholdt at menigheten bare kan bestå av troende som er døpt med bekjennelsesdåp, og at kirken er frikoblet fra maktstrukturer. Derfor har baptismen alltid avvist statskirkeordningen.

Som et menighetsfellesskap er de troende forent med Gud og med hverandre i en paktsrelasjon. Gud har kalt oss ut av verden og inn i et helt nytt fellesskap der Kristus er



autoriteten. Å være et medlem forutsetter en frivillig tilslutning til menigheten. Det kan derfor ikke være påtvunget, men basert på den enkeltes personlige og selvstendige Gudsforhold. I Bibelen finner vi mange bilder og uttrykk som beskriver menigheten. Blant annet blir de kristne betegnet som Guds folk, et tempel av levende steiner og et legeme. Disse bildene beskriver ulike sider ved det å være en menighet. Felles for alle beskrivelsene er at troen er personlig, men at den alltid må leves ut i fellesskap med andre.

Baptister vil fremholde at troen er personlig, men den er ikke individualistisk. Menigheten i Det nye testamente viser oss hvordan vi kristne lever i en medavhengighet til andre troende. Det kristne livet er avhengig av fellesskapet. Ingen kan være kristen alene, men troen må hele tiden leves ut innenfor menighetsfellesskapet. Menigheten består derfor av dem som kommer sammen til gudstjeneste. Medlemsregistreringen er nødvendig av hensyn til formelle krav fra staten, men dypst sett er menigheten fellesskapet av troende som samles rundt nattverdsbordet. Et menighetsfellesskap er noe annet enn et interessefellesskap. Vi velger ikke hverandre, men Gud har valgt oss. I kraft av troen på ham er vi ført sammen. Menigheten trer alltid frem som en lokalmenighet, derfor er lokalmenigheten grunncellen i den baptistiske menighetstenkning.

Baptistene vil si at den enkelte troende i et menighetsfellesskap er en del av Kristi legeme og hører Guds stemme. Derfor er menighetsmøtet å forstå som menighetens øverste organ hvor alle lytter til Gud og i fellesskap kommer frem til hva som er Guds vilje. I praksis vil dette fremstå som en demokratisk avgjørelse. Menighetssynet er en konsekvens av menneskesynet og forståelsen av at troen er personlig. I menigheten er det ikke rom for autoritære og hierarkiske ledelsesformer, men myndighet og tillit blir gitt til de som menighetsfellesskapet velger som ledere.

Med til kirkeforståelsen hører også spørsmålet om kirkeordning. Med kirkeordning mener vi hvordan menighetene blir styrt og forholder seg til andre menigheter. Baptismen har alltid forfektet en kongregasjonalistisk kirkeordning, det vil si at hver menighet er selvstendig og styrer seg selv. Hvordan dette konkret har vært praktisert har vært forskjellig i ulike deler av baptismen. Det Norske Baptistsamfunn har praktisert en moderat kongregasjonalisme, som betyr at lokalmenighetene har avgitt noe av sin selvstendighet til kirkesamfunnets felles

besluttende organer. Dette betyr at menighetene står i et forpliktende og intimt forhold til hverandre.

I baptisemen er alle troende en del av det allmenne prestedømme. I dette ligger at vi ikke trenger et særskilt presteskap som formidler mellom Gud og menigheten. Ulike tjenester i menighetsfellesskapet er basert på utrustning, nådegaver og bekreftelse av kall fra lokalmenigheten. Både kvinner og menn kan tjene som pastorer og ledere i menigheten og i kirkesamfunnet. Alle troende er kalt til tjeneste i menigheten og Gud utruker den enkelte med nådegaver. Nådegavene skal brukes for å styrke de troende til å gjøre Guds tjeneste i verden.

Norske baptister har ulike gudstjenesteformer. Felles for dem er forkynnelse, bønn og lovsang, og praktisering av dåp og nattverd.

Bibeltekster: Matt. 18:20, Ap.gj. 2:42 - 47, 1. Kor. 12, Ef. 4:1 - 16, 1. Pet. 2:9 - 10,

#### 4.5 Dåp

Dåpen har vært sentral i den baptistiske kristendomsforståelse. Ordet baptist kommer fra det greske ordet «baptizein» som betyr «å døpe». Baptistene begynte å praktisere dåp annerledes enn de øvrige kirkene på reformasjonstiden. Baptistene avviste spedbarnsdåpen og fremholdt i stedet at dåp bare kunne skje på grunnlag av bekjennelse av egen tro. Baptistene døver i Den treenige Guds navn i tråd med Jesu befaling.

Baptistene utfører dåpen med full neddykkelse på grunnlag av den enkeltes personlige omvendelse og bekjennelse av tro. I dåpen får den enkelte del i både den seier som han vant for oss ved sin død og det nye livet som hans oppstandelse brakte. Dette kommer til uttrykk i dåpshandlingen. Når et menneske begraves i dåpsvannet får ikke synden og døden herske, for den troende er av Kristus reist opp til et nytt liv. Denne oppstandelsen er også et tegn på den legemlige oppstandelsen som vi tror skal skje i Guds nye rike.

Dåpen forutsetter at en personlig tro er til stede hos den som skal døpes. Ingen kan døpes på andres tro. Dåpen har betydning for hele livet. Dette nye livet leves ut i fellesskap med andre

troende og har både trosmessige og etiske konsekvenser. Dåpen er også en dåp til Kristi legeme, som er menigheten. Derfor er dåpen inngangsporten til den kristne menighet og alltid en menighetshandling.

Bibeltekster: Matt. 28:19 - 20, Mark. 16:16, Ap. gj. 2:41, Rom. 6:1 - 11, Kol. 2:12,

1. Pet. 3:18 - 21

#### 4.6 Nattverd

Sentralt i menighetens liv er nattverden. Dette er et måltid som har tre dimensjoner.

Bakover peker det på måltidet som Jesus hadde med disiplene før han skulle lide og dø. I nåtid feirer vi fellesskapet med hverandre og at vi er ett med Kristus i hans lidelse og død.

Nattverden peker også frem mot det fullkomne gledesmåltidet i Guds rike. Nattverden er derfor et minnemåltid, der vi som menighet forkynner hva Kristus har gjort. Nattverden er også et pakts- og fellesskapsmåltid, det minner oss om den nye pakt som Kristus innstiftet og som alle troende er en del av. Hver gang vi som menighet feirer nattverd minnes vi hva Jesus har gjort og vi ser frem til den dagen vi kan spise måltidet sammen med Kristus. Som et menighetsmåltid er nattverden for dem som bekjenner Jesus som Herre og Guds enbårne sønn.

Bibeltekster: Matt. 26:26 - 29, Mark. 14:22 - 25, Luk. 22:14 - 20, 1. Kor. 10:16 - 17,

1. Kor. 11:23 - 29.

## Kapittel 5 Baptistene i dag

I baptistisk lære er det viktig at troen fører til konkret handling. Ut ifra Bibelens lære er det misjon og diakoni som er de to hovedområdene handlingene springer ut ifra.

Misjonsoppdraget har sin begrunnelse i misjonsbefalingen, hvor de troende blir bedt om å gå ut og gjøre alle folkeslag til disipler. Diakoni er kristen nestekjærlighet i praksis, rettet mot alle mennesker uavhengig av tro og bakgrunn. Diakonien har sin begrunnelse i nestekjærlighetsbudet. Det diakonale arbeidet uttrykker Guds omsorg for de fattige, nødlidende og marginaliserte gruppene i verden. Både misjonen og det diakonale arbeidet har sin forankring i den lokale menigheten.

I vår tid har misjon en tosidighet. På den ene siden den internasjonale misjonen som går ut på diakoni, evangelisering og økonomisk støtte til noen utvalgte land og områder, gjerne land som flere av våre menigheter har en tilknytning til på bakgrunn av migrasjon. På den andre siden den konkrete misjonsutfordringen i vårt eget land med bakgrunn i et flerkulturelt og sekularisert samfunn. Kirkesamfunnets misjonstenkning fører til et fokus for menigheter på å vinne nye mennesker i sitt nærmiljø og å etablere nye menigheter i områder hvor det er lite kristent arbeid.

I et baptistisk menneske- og menighetssyn er fellesskapet viktig. Et fellesskap vil bestå av mennesker fra mange ulike type bakgrunner, i mange ulike faser av livet.

Det Norske Baptistsamfunn er et multikulturelt kirkesamfunn med en stor variasjon i både språk, kultur og uttrykk. Vi ser et flerkulturelt kirkesamfunn som et synlig uttrykk for den verdensvide kirken som gjenspeiler Guds folk av alle nasjoner.

Det er viktig å vinne nye generasjoner for Jesus og vi ser det som en styrke at flere generasjoner kommer sammen og tilber Kristus. Barne- og ungdomsarbeidet er dermed høyt prioritert i kirkesamfunnet, herunder utfordringene det er for andre- og tredjegerasjons innvandrere å finne tilhørighet i kirken og i samfunnet for øvrig.

I et baptistisk menneskesyn er troen personlig. Det Norske Baptistsamfunn ønsker derfor å være et kirkesamfunn som vil fremme det livssynsåpne samfunnet. Vi ønsker å bidra til at trosfriheten blir styrket og at en personlig tro blir sett på som et positivt bidrag til kultur- og samfunnslivet.

## Vedlegg

### A. Kirkeordning;

Vedtatt på landsmøtet i Trondheim 12. juli 1963:

#### 1. Tro

1. Baptistene tror at Bibelen er Guds åpenbarte ord, og de holder den for å være den normerende rettesnor for tro, lære og liv.
2. Baptistene har ikke villet forme noen forpliktende trosbekjennelse ved siden av Bibelen, men de bekjenner seg trosmessig til innholdet i de ekumeniske symboler (Den Nikenske- og Apostoliske Trosbekjennelse).
3. Baptistene tilhører rekken av evangeliske kirkesamfunn som bekjenner seg til reformatoriske prinsipper i frelsesspørsmålet formulert i de polemiske vendinger, «nåden alene» og «troen alene».
4. Baptistene praktiserer dåpen på bekjennelse av troen. Den finner derfor sted ved troslivets frembrudd hos et menneske, som i apostolisk tid.
5. Baptistene forretter regelmessig Herrens nattverd. I prinsippet ser de på den som et menighetsmåltid, men da den som oftest finner sted ved offentlige gudstjenester innbys alle troende og døpte til Herrens bord.

#### 2. Kirkeforfatning

1. Baptistene har en kongregasjonal kirkeforfatning med lokalmenighetens selvstyre. Administrasjonen ligger hos et menighetsråd og en forstander. Forstanderen er vanligvis pastor (prest) i full stilling. Han utfører en prests vanlige funksjoner.
2. Det norske Baptistsamfunn er samarbeidsorganet for alle menighetene i landet. Menighetene står nemlig i et frivillig men intimt samarbeid når det gjelder oppgaver av felles interesse og slike som ville overskride en enkelt menighets evne. Det gjelder evangelisering, skolearbeid, barne- og ungdomsarbeid, sosiale oppgaver, ytremisjon. Separate styrever tar seg av de respektive fellesoppgaver. Disse er ansvarlige innenfor Baptistsamfunnets årsmøte, hvor valgte representanter for lokalmenighetene kommer sammen for å ta stilling til budsjetter, regnskaper og arbeidsoppgaver.
3. Det Norske Baptistsamfunn er tilsluttet den Europeiske Baptistføderasjon og Baptistenes Verdensallianse. Disse sammenslutninger er samarbeidsorganer på internasjonalt plan. De har imidlertid ingen bestemmelsesrett over de nasjonale kirkesamfunn.

#### 3. Forholdet til andre trossamfunn

1. Baptistenes holdning til andre trossamfunn er preget av toleranse.
2. Baptistene samarbeider med de andre evangeliske kirkesamfunn på flere områder av felles interesse, såsom i spørsmål om misjon, søndagsskole, speider- og ungdomsarbeid, avholdssak og mellomkirkelige anliggender.

#### 4. Kirke og stat

1. Baptistene har alltid hevdet full religionsfrihet. Deres ideal er en fri kirke i en fri stat, hvor alle trossamfunn har paritet overfor staten.
2. Baptistene ser positivt på staten og dens mange funksjoner og oppfordrer sine medlemmer til lojalitet og ansvar når det gjelder samfunnet med sine mange oppgaver.

## B. Uttalelse om Bibelsynet

Predikantlandsmøtet, 7.-14. sept. 1966, Langesund Bad:

Følgende formuleringer mener vi svarer til det vi som norske baptister alltid har stått - og fremdeles står for:

- Vi tror at Bibelen er Guds inspirerte ord, gitt oss som et historisk dokument. Det er summen av Guds åpenbaring, forkynner en guddommelig skapelse, gir oss loven og det profetiske ord og fører oss fram til Jesus Kristus og den apostoliske tidsalder.
- Vi tror at gudsåpenbaringens sentrum er Jesus Kristus. I ham finner Skriften sin høyeste autoritet og prøvesten.
- Vi tror imidlertid at en rent formal bekjennelse til Bibelen ikke er nok. En sann bibelforståelse innbefatter også en rett forståelse av de store frelsessannheter. Som sentralt eksempel nevner vi: Bibelens Jesus Kristus er Gud kommet i kjød, er død og oppstanden for vår frelses skyld.
- Vi tror at Den Hellige Ånd er Ordets livsprinsipp. Ordet og Ånden må derfor ikke skilles ad. Åndens vitnesbyrd er Jesus Kristus, som Skriften sier: «Han (Ånden) skal ta av mitt og forkynne dere.»
- Vi tror at evangeliet er Guds frelsestilbud som den enkelte personlig må ta imot eller forkaste. Evangeliet er alltid aktuelt og relevant, og når sin hensikt når mennesket kommer i samfunn med Gud.

Det er med takknemlighet og glede vi igjen får betone Skriften som Guds normerende Ord, rettesnoren for tro, lære og liv.

Vi oppfordrer alt vårt folk til utrettelig innsats med Frelsens budskap som er oss betrodd, og til fortsatt troskap mot Ham som er vår Frelser og Herre.

### C. Verdigrunnlag DNB

Vedtatt på landsmøtet i Langesund, 9.-10. juli 1996

1. Vi er en del av den hele, verdensomfattende kristne kirke, og vi bekjenner troen på én Gud som Fader, Sønn og Hellig Ånd.
2. Vi understreker at det er nødvendig å ha en personlig tro på Jesus Kristus og å leve i hans etterfølgelse.
3. Vår endegyldige autoritet for tro og gjerning er Jesus Kristus, slik han er åpenbart i skriftene og nærværende blant sitt folk ved Den Hellige Ånd.
4. Vi anerkjenner skriftene i Det gamle og nye testamentet som den grunnleggende autoritet til forståelsen av Guds åpenbaring i Kristus.
5. Vi forstår menigheten som fellesskapet av troende, som deler Herrens bord.
6. Vi praktiserer dåp, bare for troende, til Kristi legeme.
7. Vi understreker at hver lokale menighet har frihet til og ansvar for å oppdage Kristi mening for sitt liv og sin virksomhet.
8. Vi understreker "det alminnelige prestedømme", at alle menighetens medlemmer er kalt til tjeneste. Noen er kalt til å utøve åndelig lederskap, som alltid må forstås som tjeneste.
9. Vi tror at den gjensidige forpliktelse som uttrykkes i dåp og medlemskap i en lokal menighet leder til et videre fellesskap mellom menigheter, der dette er mulig.
10. Vi tror at enhver Kristi disippel er kalt til å vitne om Jesus Kristus som Herre, og at menigheten som en del av Guds rike skal delta i hele Guds misjon i verden
11. Vi bekrefter at det er nødvendig å bevare samvittighetsfriheten, og følgelig aksepterer vi de forskjeller som finnes blant oss.
12. Vi står for skille mellom kirke og stat, grunnet i troen på Kristus som den eneste Herre, og for å ivareta religionsfriheten.
13. Som troende kristne lever vi i håpet om at Kristus endegyldig skal åpenbares i herlighet og at hele skaperverket skal forvandles.